

1 af 8

Gudstjeneste søndag d. 10. november 2019. Kl. 10.30

Odense Metodistkirke

Tema: Spørgsmålet om opstandelsen.

Tekster: Lukas 20, 27-38.

Musik: Anders Gustavsen-Sprotte

Sangerteam: Mette Risager, Charlotte Levin & Søren Jantzen.

Børnekirke: Maria Bræstrup Aaskov

Teknik: Julian Levin

Mette Risager: King of Kings

Velkomst - introduktion

Fællessang: King of Kings

Bøn - Fadervor

Børnekirke

Omtaler og indsamling af pengegave til menigheden

Salme: Din, din er æren

Bibelen: Lukas 20, 27-38.

Tale

Fællesang: Du er hellig, du er hel

Indledning til nadver

Salme: Se, Guds lam

Brød & Vin / Bøn & Lys

Charlotte Levin: With all I am

Salme: Gå i min fred

Velsignelsen

Søren Jantzen: He Lives

Prædiken søndag d. 20. januar 2019.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Lukas 20, 27-38.

Uenigheder om alle mulige emner har siden tidernes morgen været et vilkår for eksistensen af religiøse og politiske grupperinger.

Mange mennesker lever i den vildfarelse, at mennesker i kirken er enige om alt. Når man diskuterer i kirkelige kredse, så er det næsten pinligt, for ofte er synspunktet, at vi i kirken da burde være ét.

Vi, der har været en del af kirken i en årrække, eller vi der følger lidt med i Metodistkirkens globale forhold, vi har opdaget, at vi ikke er enige om alt. ... Heldigvis!

På mit kontor har jeg en plakat hængende. Der står: "Man kan ikke tænke, hvis man er sikker på, at have ret!"

Egenlig er den en reklame for et reklamebureau, og der er en masse tekst.

Som fremhævet tekst siger den videre: "Og pludselig bliver man en gammel forstokket nar. Man gentager bevidstløst sine forudindfattede meninger."

Reklamen er en klar opfordring til, at opsøge mennesker, man er uenig med, for dermed at strække sin hjerne og sine synspunkter. Den er en klar advarsel mod at blive det, som nemt sker for en kirke, nemlig en samling af mennesker, som alle mener det samme. Og dermed er helt overbevist om, at vi ved, hvordan verden hænger sammen.

Følger man lidt med globalt, så ved man at The United Methodist Church er ude i en enorm diskussion - desværre i virkeligheden en konflikt - om synet den menneskelige seksualitet.

Det var den pæne måde at sige det på. Vi diskuterer om bøsser, lesbiske, og andre sensuelle minoriteter kan være præster, og om de kan blive viet i vores kirker.

Det er helt tydeligt, at hvad der er en selvfølglighed for et flertal af os i Danmark, er en hån mod Gud og en ligegyldiggørelse af Bibelens ord for store dele af af vores gode kristne brødre og søstre i mange af de afrikanske lande og i Østeuropa.

Det er en kæmpe uenighed. Desværre ser vi også den effekt i kirken, at man samler sig med dem, man er enig med, og så begynder man at tale om de andre, i stedet for at tale med de dem.

Det er ikke den model, vi ser Jesus anvende i dagens tekst fra Lukasevangeliet. Det er meget passende, når det var Alle Helgen Søndag i sidste uge, at så diskuterer Jesus i dagens tekst opstandelsen.

Vi kommer ikke uden om, at det er det mest centrale teologiske element i al kristen tro. Jesus viger ikke udenom en diskussion med dem, han er uenige med - heller ikke om dette emne. Han opsøger dem.

I følge Lukasevangeliet er Jesus nu for sidste gang ankommet til Jerusalem. Han er blevet modtaget som konge og frelser. Han red ind i Jerusalem under viftende palmegrene og folkets jubel. Så det store påskedrama,

4 af 8

der ender med Jesus død på korset og hans opstandelse er i gang. Momentum i Lukasevangeliet bygges op.

Forud for vores tekststykke i dag, kan vi læse hvordan Jesus går direkte ind på tempelpladsen. Han opsøger altså med det samme de menesker, som er mest truede af alt, det han har sagt og gjort.

I Lukasevangeliet læser vi, hvordan han rydder bulen, da han smider alle vekselrerne og handlende ud fra tempelpladsen.

Herefter underviser Jesus hver dag på tempelpladsen. Det gør han på en sådan måde, at de politiske og religiøse ledere - i øvrigt ofte de samme - begyndte at lægge planer for at få ham ryddet af vejen. For de almindelige menesker samlede sig omkring Jesus. De ville høre mere.¹

I kapitel 20 hos Lukas finder vi Jesu diskussion med menesker på tempelpladsen. De diskuterer Jesu myndighed. Jesus fortæller lignelsen om de onde vingårdsbønder med slet skjult reference til, hvad de menesker han står og taler til, kommer til at gøre mod ham.

Der skriftkloge og ypperstepræsterne forsøgte hele tiden at sætte en fælde for ham, bl.a. med spørgsmålet om skat til kejseren, men Jesus gennemskuer dem på stedet og det er dem selv, og deres rigide forståelse af Moseloven, der bliver udstillet.

¹ JF. Lukas 19,47-48.

Helt grotesk bliver det, da en flok saddukæere træder ind på pladsen.

Saddukæerne var en konservativ religiøs retning, omkring det jødiske præsteskab i Jerusalem. De var så at sige et præste-aristokrati, som bl.a. afviste enhver tanke om opstandelse. Her må vi forstå, at der i jødedommen faktisk har været plads til forskellige forståelser om opstandelsen. Dermed har der også blandt præsterne og farisæerne diskussioner om dette.

For saddukæerne er det imidlertid en absurd tanke, hvilket også afspejles i deres løben linen helt ud i samtalen med Jesus.

Moseloven, siger, at en families mænd har pligt til at gifte sig med en brors enke, hvis hun er barnløs. Familien skal give denne kvinde afkom.

Broderen har syv brødre, som alle efterlader enken barnløs. Så hvem skal enken nu være sammen med i det himmelske?

Saddukæernes spørgsmål er i virkeligheden indlæg i debatten. De siger faktisk, se, hvor absurd ideen om de opstandelsen er. Det kan man ikke tro på og samtidigt være sund i hovedet.

Men for Jesus er tanken langt fra absurd. Den er det helt centrale håb, Jesus ønsker at efterlade til os, når han selv er død og opstået fra de døde, for bare sådan at sætte trumf på. Alt dette ved folk på tempelpladsen jo ikke. Jesus har godt nok forudsagt det, men det preller ligesom af.

Vi ved, at de nok skal lægge mærke til det, når Jesus selv opstår fra de døde.

Det skal ikke kun de, men en hel verden.

Jesus påpeger, at i historien om Moses, som de kender så godt, der lyder det fra Gud selv inde fra den brændende tornebusk, at han er Abrahams, Isaks og Jakobs Gud.²

Abraham, Isak og Jakob er for længst døde, men det er dem, Gud er gud for.

Logikken her siger at Gud ikke er Gud for døde, for alle er levende for ham, ergo er opstandelsen en realitet.

Gud er Gud for de levende,³og for Gud er livet mere end det liv, vi lever.

Så var sadukkæerne sat til vægs, og ingen turde spørge ham om mere.

Opstandelsen er helt central, og den er svær at forholde sig til, men derfor kan vi godt tro det.

Den diskuteres og teologer er ikke nødvendigvis enige om, hvad opstandelsen fra de døde helt nøjagtigt indebærer. I de senere år, har vi set at enkelte præster i folkekirken har sat spørgsmålstegn ved hele tanken om opstandelsen. Det har vant postyr og kirken har kaldt dem til orden.

² 2. Mos 3,6 & Luk 20,37.

³ Luk 20,38.

7 af 8

Vi kan diskutere nuancerne, men vi mister selve kernen i kristentro, hvis vi sår tvivl om selve tanken om opstandelsen i det hele taget.

Det er den grund vi står på.

Paulus siger i sin fantastiske redegørelse for opstandelsestro i 1. Kor 15, at hvis Kristus ikke er opstået, så er vores prædiken og vores tro tom.⁴

“Vi står på en tro, der siger:

Døden er opslugt og besejret.

Død, hvor er din sejr?

Død, hvor er din brod?

Dødens brod er synden, og syndens kraft er loven. Men Gud ske tak, som giver os sejren ved vor Herre Jesus Kristus!

Derfor, mine kære brødre, stå urokkeligt fast, og giv jer helt hen i arbejdet for Herren. I ved jo, at jeres slid ikke er spildt i Herren.”⁵

Det tror og håber jeg på!

Amen

⁴ 1. Kor 15,13-14.

⁵ 1. Kor 15,54b-58.

Gud er Gud for de levende

På søndag samles vi til gudstjeneste igen. Der er en kop kaffe, når du dukker op.

Musikteamet har øvet og er klar til at introducere os til en nye sang, som vi tror bliver et hit.

Thomas Risager har spidset blyanten, og forberedt en tale om kristendommens absolut centrale fundament, nemlig at vi har en Gud, som er Gud for de levende. For Gud er livet nemlig mere end det, vi ser. Gud ser os gennem Jesu opstandelse.

Der vil være nadver og mulighed for at tænde et lys.

Der er børnekirke for alle børn.

Du er så utroligt velkommen.